

Publicerad 2007-08-22 10:32 av Algotezza

Stikisk vers - ett litet epos

VÄGEN TILL INGENSTANS

Du åker så snabbt i din glänsande bil,
susande fram, ja, mil efter mil.
Asfalten ter sig så järnhård och platt,
och du håller hårt i din stålblanka ratt.
Plötsligt försämras din vägs kvalité:
små fuktiga hål i den kan du se.
Din bil verkar också ha blivit rätt kass
och luktar snart som ett urgammalt dass.
Du fortsätter envist att tyst köra på
och undrar stilla hur det nu ska gå.
Vägen förvandlas till brunsmutsigt grus
och bilen piper alltmer som en mus.
Den har smygande långsamt förvandlat sig till
ett skakande bilvrak som snart står helt still.
Nu är det av vägen två hjulspår blott kvar
och du åker på hästvagn som i fornstora dar.
Då övergår vägen helt långsamt till
blott buskar och skog där du vandrar så vill.
Ditt åkdon är borta och vägen din med;
du stannar då till och sätter dig ned.
Det är väl en dröm eller så är du död...
En sol tycks gå ned som gör himmelen röd.
Det fanns på miljonen en helt liten chans
att du skulle hamna i Ingenstans!

A

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten